عنوان مقاله: ارزیابی فرسودگی شغلی و عوامل مرتبط با آن دراعضای هیات علمی و کارکنان درمانی دانشگاه علوم پزشکی نیشابور در سال ۱۴۰۰

نویسندگان: دکتر فرین تاتاری ، دانشیار گروه بهداشت عمومی، دانشگاه علوم پزشکی نیشابور
دکتر حسن ابراهیم پور صدقیانی، دانشیار گروه فناوری اطلاعات سلامت، دانشگاه علوم پزشکی نیشابور

مقدمه:

اعضای هیئت علمی و کادر درمانی در معرض خطر ابتلا به سندرم فرسودگی شغلی قرار دارند. فرسودگی شغلی پیامدهای زیانباری برای سازمان، جامعه و زندگی فردی به همراه دارد. از این رو، مطالعه حاضر با هدف تعیین میزان فرسودگی شغلی و عوامل مرتبط با آن در میان اعضای هیئت علمی و کادر درمانی دانشگاه علوم پزشکی نیشابور انجام شد.

روش:

این مطالعه مقطعی در سال ۲۰۲۲ بر روی ۴۱۰ نفر از اعضای هیئت علمی و کادر درمانی دانشگاه علوم پزشکی نیشابور انجام گرفت. نمونه‌گیری به روش طبقه‌بندی انجام شد. گردآوری داده‌ها با استفاده از پرسشنامه فرسودگی شغلی مسلش(MBI) انجام شد و تحلیل داده‌ها با بهره‌گیری از آزمون تی (t-test)، ضریب همبستگی پیرسون و آزمون تحلیل واریانس یک‌طرفه (ANOVA)در سطح معناداری α = ۰/۰۵صورت گرفت.

یافته‌ها:

میانگین نمره کل فرسودگی شغلی در کادر درمانی و اعضای هیئت علمی به ترتیب ۵۳/۷۸ (با انحراف معیار ۱۵/۴۳) و ۵۰/۸۵ (با انحراف معیار ۱۳/۱۸) از مجموع نمره ۱۳۵ بود که تفاوت معناداری بین آن‌ها مشاهده نشد (p = ۰/۱۹۲) . اکثریت اعضای هیئت علمی دارای سطح متوسطی از خستگی هیجانی (۴۶/۶۴٪)، سطح بالای مسخ شخصیت (۷۱/۶۷٪) و سطح پایین کفایت فردی (۵۶/۶۷٪) بودند؛ در حالی که اکثریت کادر درمانی دارای سطح بالای خستگی هیجانی (۴۹/۷۱٪)، سطح بالای مسخ شخصیت (۶۰٪) و سطح پایین کفایت فردی(۸۶٪) بودند. فرسودگی شغلی در بین ماماها و پرستاران بیشتر از اعضای هیئت علمی و پزشکان بود. عامل حجم کاری در هر دو گروه کادر درمانی و اعضای هیئت علمی، که بالاترین امتیاز را به خود اختصاص داده بود، رابطه مستقیم و معناداری با نمره فرسودگی شغلی نشان داد. عامل ارتباطات نیز در هر دو گروه، رابطه معکوس و معناداری با نمره فرسودگی شغلی داشت.

نتیجه‌گیری:

اعضای هیئت علمی و کادر درمانی سطحی متوسط از فرسودگی شغلی را تجربه کردند که شایان توجه است. بر اساس نتایج، مدیران دانشگاه باید اقدامات مناسبی را برای کاهش فرسودگی شغلی اتخاذ کنند.

پیشنهادات :

پژوهش حاضر به صورت کمی و مقطعی انجام شده است لذا پیشنهاد می شود پژوهش های بعدی به صورت کیفی و فراتحلیلی صورت گیرد.

نویسنده مسئول:دکترفرین تاتاری farintatari@yahoo.com